

?Les bones notícies dels Oscars

És el primer cop que algú surt a recollir quatre Oscars la mateixa nit i és fabulós que aquest algú sigui Bong Joon Ho

Joaquin Phoenix, Renée Zellweger i Brad Pitt han clavat Estopa a Trump | Europa Press

Sabent que els Oscars

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/196072/parasitos/fa/historia/triomfa/oscars/amb/quatre/premis/inclos/millor/pellicula>) han desertat ja fa molts anys d'oferir un espectacle televisiu interessant, competent, excitant i entretingut, sempre té la seva gràcia buscar estímuls cada any per continuar mantenint la fe i, sobretot, continuar fent bullir l'olla. Us en faig una llista resumida:

1. Que *Parásitos*

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/196112/cinc/coses/potser/no/sabies/sobre/pellicula/coreana/triomfat/oscars?rlc=p1>) **hagi guanyat quatre Oscars és una gran notícia.** No només per motius estadístics -no havia passat mai que el mateix film guanyés el guardó de pel·lícula internacional i el de millor pel·lícula- sinó, sobretot, qualitatiu. És una gran pel·lícula d'un gran cineasta. És el primer cop que algú surt a recollir quatre Oscars la mateixa nit i és fabulós que aquest algú sigui Bong Joon Ho. Tinc curiositat per saber quina serà la recepció del film per part de les moltíssimes persones que s'hi aproparan pel simple fet d'haver sigut la triomfadora dels Oscars.

És un film amb una narrativa molt peculiar i un univers creatiu i simbòlic molt estimulant però alhora bastant exigent. És fabulós que els Oscars hagin trencat la poderosa barrera dels subtítols -veure *Parásitos* doblada és un autèntic disbarat- i que possibilitin que el cinema coreà sigui una descoberta per a moltíssima gent. Fer consideracions del tipus: "Ufff, una pel·lícula coreana, que

elitistes no?", "Subtitulada? Quina mandra!" o "Massa dens això per a mi! Jo vull que m'entretinguin" és diàfanament ridícul. Però ja ho estic llegint a Twitter.

2. Que Bong Joon Ho -quatre vegades ha pujat a l'escenari, repeteixo!- hagi dedicat el seu premi a millor director a Martin Scorsese i Quentin Tarantino -companys de nominació- no només és una mostra d'agraïment sinó, sobretot, de bon gust i de civilització. Dedicar els premis a les persones que admires i que, d'alguna manera o altra, t'han ajudat al llarg de la teva carrera, és sempre una bona decisió.

3. Que Brad Pitt, Joaquin Phoenix i Jane Fonda, per citar només els més potents, hagin volgut, durant els seus parlaments, clavar-li estopa a Donald Trump i les seves polítiques merdoses en relació al medi ambient, la desprotecció de les minories i altres injustícies és també una gran notícia.

4. La certesa que *El irlandès* -pel meu gust, la pel·lícula més decisiva, influent, profunda, i brillant de l'any- s'hagi quedat en blanc és una mala notícia. Els que dominen el tema de les plataformes audiovisuals ho atribueixen a la complicada relació que manté Netflix amb Hollywood. La mala notícia, sigui com sigui, queda apaivagada pel fet que la triomfadora absoluta de la nit sigui *Parásitos*.

5. Si parlem d'espectacle televisiu, la collita és magra. Que no hi hagi presentador ja és el de menys. L'estructura de la gala és raquítica i rígida, poc subjecta a la brillantor. Rescatem alguns bons *hits*: l'exhumació d'Eminem, tan marciana i incomprensible que al final feia gràcia i tot. L'actuació d'Elton John, un torrent d'energia i d'història viva a l'escenari. L'homenatge de Renée Zellweger a Judy Garland, una injecció de calat cinèfil a una gala que ja fa molts anys que no té cap mena de calat cinèfil.